

Toponár, 1898. március 28. – Kaposvár, 1975. február 21.

Apja pusztai gyalogbéres volt. Hat elemiit végzett, szegénysége miatt nem tanulhatott tovább. Mezőgazdasági munkásként kezdte, majd cukorgyári munkás lett, ahonnan, mint szervezett dolgozót elbocsátották. 1916-ban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1919-ben vöröskatona lett, a kommün bukása után letartóztatták. Szabadulását követően alkalmi munkából élt, árokmetsző, kövező, részes arató volt. Az 1920-as évek második felében a Demokrata Párt kaposvári szervezetében politizált és végzett kulturális szervezőmunkát. Baloldalisága miatt 1930-ban kizárták a pártból; ezután kapcsolatot keresett a helybéli kommunistákkal, ami nehezítette családja életét. 1944 nyarán behívót kapott, de Kaposvár felszabadítása, december eleje már otthon érte. Azonnal bekapcsolódott az MKP szervezésébe, de 1945 tavaszán már a Nemzeti Parasztpártban tevékenykedett, mert minden nincstelennek kisgazdaságot szeretett volna juttatni. Tagja lett Somogy vármegye és Kaposvár nemzeti bizottságának, részt vett a földosztásban. Az Ideiglenes Nemzetgyűlésben 1945. június 24.–1945. november 4. között Somogy vármegye egyik parasztpárti képviselője. Az NPP megyei választmányának tagja. Az 1950-es évek elején részt vett a téesszervezésben, megválasztották a helyi téesz elnökének. 1956-ban a szövetkezeti vagyon megvédését látta feladatának. 1963-ban nyugdíjazták, de még azután is dolgozott, mint éjjeliőr.